

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

GHERLA.

Frunzând prin ultimul număr al „Transilvaniei”, cetitorul atent va fi surprins de o notiță din Gherla, care trece ca una din cele mai sensaționale noutăți din câte se vor fi publicat în acest organ.

E vorba, că la comitetul „Asociațiunii” a sosit o scrisoare prin care câțiva domni din Gherla întreabă dacă mai există încă *despărțimentul Gherlei*? — pentru-că în sinul preoției și dascălmei noastre din jurul Gherlei s'a ivit idea de a *reactiva* despărțimentul „Asociațiunii”.

Ori care Român cu interes pentru binele obștesc va lua cu plăcere act despre această noutate. Ea înseamnă, că dacă Gherla a adormit, apoi *jurul* ei tot mai veghează, tot mai simte, tot mai aude și vede ce se petrece în lume, și eată că *jurul* se gătește, se deștepte din somn și pe „*alma mater*” — Gherla noastră.

Pe la adunările generale ale „Astrei” în raportul comitetului, mai întotdeauna auziam, că anumite despărțimente n'au dat *nici un semn de viață*. Între ele Gherla era cea dintâi, — dar' nu singură. Nu de mult alături de Gherla s'au număra — „mi-se pare — și Deva, Orăștia, Turda și alte despărțimente. Nu-i vorba astăzi lucrurile s'au schimbat pretutindeni. Gherla însă a rămas tare și neclintită în amoroalele sa păcătoase, ea perseverează până în sfârșit în reu-tatea sa.

Aparițiunea aceasta așa de tristă pentru viața noastră culturală-națională își va fi avut cauzele sale prin numelele centre românești. Vor fi fost de vină împrejurările locale, stările sociale ori relațiile personale ale factorilor hotărâtori. La noi, Românii, durere că și astfel de împrejurări hotărăsc încă asupra cauzei comune, care sfântă ar trebui să ne fie tuturor, și înaintea căreia ar trebui să înceteze și se dispară ori-ce dușmănie personală.

Dar' poate va fi fost de vină și acel curent păcătos, ce se propaga cu un zel vrednic de o cauză bună, în contra a tot ce privea „Asociațiunea”. Erau — și nu-i de mult — oameni, cari se țineau de cei mai buni Români, de cei mai curați naționaliști, și cu toate acestea purtau o ură nebună „Asociațiunii” și tuturor, cari se mai interesau de ea. Ei — campioni ai cauzei naționale! — ignorau consecuent toată mișcarea ce se mai făcea în sinul acestei unice societăți culturale, care ne întrunește pe toți sub stindardul său, omorâu cu tăcerea chiar și adunările ei generale, cari de altfel sunt adevărate evenimente în viața noastră publică, — și dacă mai vorbiam sau mai scrieam câte ceva și despre „Asociațiune”, era numai pentru a o batjocori, ori a ridiculiza pe cutare membru din comitetul ei. Astfel se discredită consecuent și cu sistem cauza „Asociațiunii” din curate considerațiuni personale, din patimă și ură. Aceasta va rămânea o neștearsă pată în trecutul celor ce au comis nebuna campanie în contra „Asociațiunii” și nouă ni-e rușine, că în această urită manoperă chiar „Tribuna” a fost întrebuințată ca instrument.

N'ar fi deci nici o mirare, dacă campania aceasta și-ar fi avut și ea efectul său, și de aceea, în lipsă de alte cauze, ușor ne-am pute explica apatia și amorțea ce s'a încuibat în unele despărțimente.

Gherla însă nu se poate scusa nici cu păcatele altora. Ea de sigur n'a stat sub înflurirea acelei campanii anticulturale. „Tribuna”, asemenea celorlalte ziare românești, nu prea era cetită în Gherla, întocmai cum nu prea era cetită nici astăzi. Pe cât știm, chiar și numerii ce se trimit gratuit unei societăți de acolo sunt confiscăți și puși sub obroc, — dacă nu altundeva.

E un morb cronic care s'a încuibat de mult în această metropolă a unui

mare jur românesc. Gherla e un centru cultural. Ar trebui cel puțin să fie. Căci e centrul și reședința unei *episcopii românești*, care la întemeierea sa a luat cele mai bune părți din arhiepiscopia de Alba-Iulia și din diecesa Orăștii. Parochiile acestei diecese s'au țin — în general — de cele mai bune parochii românești. Ca reședință episcopescă Gherla are un consistor, constător din vre-o 10 dintre cei mai aleși preoți ai diecelei. Aci e facultate teologică, cu mai mulți profesori, toți cu frumoase pregătiri, aci e preparandie pentru învățători, cu un cuvânt Gherla ar trebui să fie centru de cultură românească alături de Blajul, cu Sibiuul, cu Brașovul.

De fapt însă unde stă ea, în scala centrelor noastre culturale? Departe sub zero.

Dacă intri în acest orașel ești frumos impresionat de ordinea stradelor, de poziția locului și de întreaga lui situație.

Vezi o piață regulată, în patru unghiuri, largă și impunătoare; vezi strade lungi, ce o traversează, cu case modeste, ce e drept, dar' bine rânduite, și bine îngrijite. La spatele orașelului un parc umbros, vast, și frumos aranjat îți dovedește, că aci ai toate conforturile unui oraș de provincie, care pe lângă toate acestea mai are și prielnice condițiuni de dezvoltare pentru viitor.

Dar' în zădar vei căuta aci urme și dovezi de o viață românească.

Vei vedea firme ca „Patrubani”, „Daibucate”, „(E)stegar”, „Șirofar”, „Plăcintar” etc. — cari toate sunt armenesti, astăzi maghiarizate. Vei vedea în piața o monumentală biserică, impunătoare cu exteriorul, interesantă din lăuntru, bogată în picturi vechi, prețioase, dar se nu crezi cumva, că asta e catedrala episcopului românesc. O nu! Este biserica Armenilor catolici. Fără v'ru'n „cicerone” din loc n'ai să dai de nici un semn de viață românească. Cu „cicerone” însă vei pute găsi într'un corn al pieții o casă care se numește „seminarul românesc”. E o casă veche, frumoasă, dar închisă grozav; intrarea în ea e foarte cu greu. Într'altă parte a pieții, la loc de frunte îți vor arăta o altă casă, cu etagiu, în care locuiește episcopul românesc. Și aceasta e bine închisă, tăcută, mută, de par'că nu e locuită de nimeni. Chiar și ferestrele sunt aproape vecinic închise. Preparandia e într'altă stradă, la loc frumos, dar foarte modestă. Și cu atâta ai gătat. Monumentele culturii românești sunt isprăvite. Catedrală românească există numai pe hârtie, — de atâția ani. Locul ei îl ține o capelă ascunsă într'o casă de lângă reședința episcopului; mică, scundă și strimț. Când asisti la o liturgie în această capelă, și-se pare că Românii li-e frică să se arete în public, li-e teamă să se manifeste și să se valideze. Ei se retrag în fundul curții, stau cu porțile închise, și-și fac slujbele prin scunde coridoare, pare că sunt creștinii din timpul persecuțiilor... Dar când persecuțiuni nu sunt, retragerea aceasta seamănă a inerție, a nepăsare, a lășitate.

Nota aceasta de ascundere, de retragere, de viață latentă, cu porțile încuibate, este caracteristica Gherlei ca centru românesc. Și așa sunt toți, și tineri și bătrâni. Bătrânii din fire, tinerii de silă. Nu știu cine sunt bătrânii? Cine-i cunoaște măcar din nume, dacă nu e cumva gherlan, sau preot din diecesă, care trebuie să-i cunoască? —

Cine mi-ar pute spune în grabă numele canonicilor din Gherla, sau numele profesorilor dela seminar? Nu-i vezi la nici o adunare românească, fie aceea bisericăscă ori profană, fie culturală ori politică. Nu cetești nicăieri numele lor, decât poate când sunt denumiți, și când li-se publică necrologul prin ziare.

Afară de numele *Szabó*, alt nume celebru din Gherla, cine cunoaște? Sunt acolo școale, e preparandie. Dar' unde se publică vre-un program despre această preparandie?

Dacă li-e frică Românii din Gherla acasă la ei, — bag-seamă de Armeni!? — apoi de ce nu vin între noi, pe la adu-

nările noastre, ca să-i vedem, să-i cunoaștem, să-i știm, că există. Ar pute vedea atunci, că mai există Români, că mai există creștini, ca și ei, și poate ar mai prinde curaj să nu se teamă așa de grozav a se dovedi ca Români?

Dar' așa se vede, că nu e aci frică ori lipsă de curaj. Nu! E o boală grozavă, o anemie, o lipsă totală de voință, de viață. E o *paraliză progresivă* a vieții naționale românești.

De unde provine?

Cine ar pute spune? Vedem cu toții că morbul există, se lățește, și cuprinde pe toți, cei-ce se apropie de acest centru. Pare-că e o mare moartă, în care nu poate exista nimic viu, agil, activ, care să miște și pe alții și să deie viață.

Cunosc câțiva oameni mai tineri dintre fruntașii din Gherla. Sunt profesori și oameni cu trecere la consistor. Îi știam nu numai harnici, ci și foarte talentați; oameni cari și-au făcut studiile cu succese strălucite, spre uimirea străinilor. Dar' ei au intrat în Gherla și pare-că s'au pierdut. Toate nădejile legate de ei s'au stins. Astăzi sunt cu totul acimatisați în acea climă de amorțea și apatie. Ei bine, nu simt acești oameni, că așa n'au rost viața, talentele și studiile lor? Nu simt, că ei sunt înlănțuiți și închiși? Și nu li-e greu de această tristă stare?

Nime nu le cere acestor oameni, ca să se arunce în vârtejul politice, și să se „expună”, cum e vorba, dar' le cerem, — și credem că cu tot dreptul li-o putem cere — ca să lese din amorțea, se reînvie, să trăiască cu noi, să lucre cu noi, și să scoată Gherla la viață din moartea ce a cuprins-o.

Nu ne-ar păsa mult dacă Gherla ar fi un orașel, ca alte multe, ce sunt aruncate ca o insulă în marea de Români. Dar' Gherla e un centru, un centru oficios, din care spiritul, ce-l are, se revarsă pe atâtea și atâtea canale asupra unui mare ținut. Și asta ne doare. Căci până când Gherla e așa de moartă, ea numai moarte și amorțire poate împrăști în jurul său. De aceea strigăm celor din Gherla treziți-vă, căci s'a făcut ziua. Deșteptați-vă! Și dacă nu se vor deștepta de sine, cei din jur să-i trezească! Să reactiveze despărțimentul „Asociațiunii” și să lucre, să facă, să miște acolo în fața lor, în mijlocul lor, da de se vor trezi.

E într'adevăr o rușine, ca un centru bisericesc cultural, se amorțească așa de mult, și să-și uite de rolul ce i-s'a încredințat. E rușine — și e timpul să înceteze această stare de moarte!

Sibiu, 22 Iulie n.

Din Bosnia. Soartea Bosniacilor începe a deveni tot mai puțin mulțumitoare în provinciile anexate Austro-Ungariei, și traterea lor tot mai puțin umană, de când sunt dați pe mâna funcționarilor administrativi ai maghiarului *Kállay*, astfel că mâne-poi-mâne și ei se vor dori îndereț, sub stăpânirea turcească, cum se cer azi Românii din Tesalia, sătui de domnia Grecilor. Cu stările de lucruri din Bosnia se ocupă de altcum azi foarte mult presa slavă, în deosebi cea polonă, verosimil pentru a atrage atențiunea contelui Badenii asupra tristei situațiuni din Bosnia și Herțegovina. *Słowo Polskie* scria de pildă zilele trecute următoarele: „Tot mai numeroase devin plângeri contra administrației din Bosnia și Herțegovina și cu adevărat, aceasta e o țeară, dată pe mâna unui om, ca să o stăpânească cum vrea. Și ce e mai dureros, plângerile Bosniacilor merg la locurile mai înalte prin mâinile acelor, contra cărora sunt ele îndreptate”.

Organul Slovacilor, *Národné Noviny*, scria, tot referitor la Bosnia următoarele:

„Numai oameni mărginiți pot să laude administrația din Bosnia. Că în Ungaria se făcuse în anii cincizeci asemenea lucruri, e ușor de înțeles. Era o urmare firească a celor întemplate la anii 1848 și 1849. Dar' azi comit și mai mari și la cer strigătoare nedreptăți în Bosnia oamenii *kállayști*, ai că-

ror tați și frați se plângau și lamentau în fața tutregei Europei, că Ungaria e administrată de poliție”.

Ei, ce să-i faci. Așa e Ungurul. Când e domn e sâlbatic și brutal, când nu e domn e umilit și plângător. Nu știe decât să spânzure ori să se — spânzure. Fire rea!

Alianța turco-română. *Pester Lloyd* primește din Sofia o corespondență originală, în care se spun, referitor la tratatul turco-român, următoarele:

„Mare senzație a provocat aici știrea despre învoiala turco-română, contra unei eventuale intrări a Bulgariei pe teritor turcesc. Știrea sensațională a ziarului „*Frankfurter Zeitung*”, care voeste să știe că s'a iscălit chiar un contract formal la 12 l. c. merge ceva cam prea departe, fiindcă în cazul extrem vorba poate fi numai de o *invoială verbală*”.

Cu alte cuvinte, tratările s'au început în direcțiunea aceasta, dar' nu au ajuns mai departe decât până la o *invoială verbală*. Așa cred Bulgarii.

Congresul sârbesc. Marți nu s'a ținut ședință, pentru-că comisiunea însărcinată cu statorirea ordinii de zi nu și terminase lucrările. Ședința s'a amnat deci pe eri, Miercuri. Majoritatea doria, ca în această ședință să se pună la ordinea zilei afaceri administrative, între cari și alegerea comisiunei permanente congresuale, și numai după deliberarea acestor să intre congresul în desbaterea statutului de organizare. Dorința aceasta a majorității se crede însă că nu se va fi putut realiza, pentru-că stă în contradicție cu declarația comisurului regese, care cere ca statutul să fie întâi primit. Aceste divergențe de vederi ușor pot provoca dizolvarea congresului. Foile patriotice aduc știrea, că patriarhul *Brankovici* va abzie și se va retrage la mănăstire, în cazul când congresul va fi împedat în activitatea sa. Tot patrioții o spun, că majoritatea membrilor din congres nutrește o mare antipatie față de patriarh.

Nu sunt cumva intrigi nouă la mijloc, puse la cale din partea lui — Bănyffy??

Pentru sistem.

(2.) Liberalii nostri, aflători încă la putere, zic că apără parlamentarismul când se trudesă să pună stavilă obstrucției din dietă; de fapt însă luptă pentru susținerea și pentru salvarea sistemului lor de guvernare, care e un sistem dn clică, de rubedenie, de căpățuială și de geșefări.

Colegii lor din Austria, cari au scăpat frân din mână, zic că luptă contra ordinațiunilor, *vătmătoare pentru ei*, ale cabinetului *Badeni*, cu care limbei cehice i-s'a dat drept egal în afacerile publice, ca și limbei germane; de fapt însă ei ei luptă pentru ajungerea lor de nou la putere, ca tot după sistemul cel vechiu, să-și poată juca mendrele, la detrimentul și pe contul celorlalte naționalități din imperiu.

E o luptă pentru hegemonie, dincoaci și dincolo de Leitha. Lupta Nemților contra naționalităților din Austria și lupta Maghiarilor contra naționalităților din Ungaria.

E o luptă pentru sistem!

Pe când însă hegemonii nostri, mai și reți, nu o spun aceasta, ci își ascund gândurile sub mantaua parlamentarismului, cei din Austria, mai nepractici în ale minciunei și ale fantasmagoriei, o spun rupt ales, că lor le trebuie sistemul cel vechiu, după care se trăia atât de bine!

Astfel scria *Tagesbote* din Brünn mai zilele trecute următoarele:

„Nemții așteaptă liniștiți ce va urma. Gantsch, Melvedt ori Coudenhove, sau oricam să se numească urmașul lui *Badeni*, lor le este tot una. Ei știu un singur lucru: că ei nu vor lega o pace putredă, și că cu ordinațiunile referitoare la limbă nu vor avea să cadă numai persoane, ci și sistemul. Nu ar însemna alta decât punerea Austriei în creștet, dacă o majoritate compusă din Cehi, Poloni, Feudali și Clericali ar trebui să guverneze peste Nemții conștienți! Simburele unei majorități austriace, după întreaga des-

voltare istorică, nu poate să-l compună decât numai *Nemții*. La ei trebuie să se alăture, dacă au cugete austriace, celelalte naționalități, anume: Polonii, Cehii, Slovenii, Italianii. În opoziție se cade să fie: Cehii-tineri, Feudalii, Ultramontanii, întrucât aceștia nu sânt de imblânziți, și apoi Slatiții, dacă Rutenii și Curia V. nu îi vor aduce cumva la cale bună. Un bărbat de stat austriac trebuie căutat însă care se pună earăși pe picioare — Austria. Nemții vor observa atunci față de naționalități destulă moderațiune și considerare”.

Bine grăește Neamțul, din al seu punct de vedere, pe care așa se vede, că-l doare mult adormirea în domnul și înmormântarea sistemului liberal de guvernament din Austria. Cum însă constituția austriacă nu dispune, că majoritățile parlamentare trebuie să fie compuse exclusiv numai din Nemți austriaci, deocamdată va fi silit să se steargă pe buze și să-și pună pofta în cuiu. Sistemul cel atât de favorabil pentru liberalismul de dincolo nu-l mai învie nime din groapă. Ce e mort, mort rămâne. O mângăiere putem însă să le dăm liberalilor din Austria; aceea, că răspasul lor sistem nu va avea să o ducă mult singur pe lumea cealaltă, căci cu ajutorul celui de sus, în scurtă vreme va primi un tovarăș de suferințe, în sistemul frate din Ungaria, tot atât de liberal și tot atât de păcătos, care tocmai acum se luptă cu durerile agoniei.

Nemții din Austria să nu dorească dar' învierea mortului lor, ci mai bine roage-se pentru cel aflător în agonie, căci doar' *neam* le este!

Chestiunea orientală în camera englesă.

(p) Urmând exemplul Francezilor, Englezii încă s'au ocupat în camera lor cu chestiunea orientală. Marți, în 20 Iulie, s'a pus în discuție tema aceasta, la votarea *budgetului* ministerului de externe. Discuția a început-o *Harcourt*, care a cerut deslășuri dela guvern despre rezultatele intervenirii puterilor europene, în favorul Armenilor și al Cretei. În deosebi ar dori oratorul să știe, care e situația în Creta, fiind-că s'a lătit svonul, că admiralii amenință Canea cu bombardare, dacă ostașii puterilor europene vor fi atacați din partea Musulmanilor. (Vicesecretarul *Curzon* îl întrerupe cu cuvintele: Despre aceasta nu știu nimic!) *Harcourt* continuă: În cazul acesta e păgubitor pentru cauză, că se răspândește astfel de știri. E de altcum convins, că guvernul va da răspuns satisfăcător la toate întrebările sale.

Vicesecretarul la externe, *Curzon* declară, că nu ar fi prudent a face declarațiuni asupra contractului cu *Abisinia*. Ce se atinge de *Corea*, aceasta a fost mulți ani atârnată de China, ear' acum s'a lipit de Rusia. Intereșele comerciale ale Angliei în *Corea* nu sunt de altcum prea însemnate.

Interesul principal al Angliei e ca *Corea* să existe și să fie independentă; să nu fie unită cu Rusia, nici din punct de vedere teritorial dar' nici administrativ; ca porturile Coreei să nu servească de basă la operațiuni, cari ar putea conturba echilibrul ori ar pute da unei puteri controla maritimă în apele din răsărit. Când ar fi să se facă o încercare în direcțiunea aceasta, *Englittera* va și să se apere interesele.

Cu privire la *Armenia*, *Curzon* declară, că miseria e mare aci, și funcționarii turcești, cu puterile europene împreună, se trudesă a introduce stări mai bune. În *Creta* s'a schimbat ținuta insurgenților după retragerea trupelor grecești. Azi stăt aplicăți a primi autonomia și numirea unui guvern creștin. Situația în *Candia* e cam primejdioasă, dar' în general trebile stau bine în Creta. Paterile se țin de declarațiunile ficate și de angajamentele luate. Sânt de perfect acord cu privire la basele au'onomiei Cretei, a numirii unui guvern european, a organizării gendarmeriei și a micșorării progresive a trupelor turcești. Dar' Europa nu poate decât să deie condițiunile pacificării, ear' executarea au să o facă creștinii din Creta, singuri.

În firul vorbirii sale, *Curzon* a mai declarat, că puterile au fost unite din capul locului cu privire la tractările de pace, și

dela început erau hotărâte a se opune pretenziunilor exagerate ale Porții. Ele au declarat a nu permite anexarea Tesaliei, ci numai o regulare a frontierelor, ca în viitor Turcia să nu mai fie expusă la atacuri neașteptate și surprinzătoare.

Au declarat mai departe, că Grecia are să plătească spesele de război în o sumă corespunzătoare stării sale materiale, ca să le poată plăti.

Porta s'a declarat învoită cu linia de graniță, fixată din partea militară, din punct de vedere strategic. În cas că între linia aceasta și cea veche se află creștinii, aceștia au deplină libertate a emigra ori a cere rebonificare. Experții și-au dat toate silințele ca se statorască maximul pe care-l poate Grecia plăti, ear' Porta s'a declarat mulțumită cu suma statorită.

În decursul pertractărilor, cari decurg de două luni, nu s'au ivit divergențe de păreri între puteri, ba se poate zice că nici o diferință nu a fost în politica lor. Și nu este motiv a crede, că înțelegerea aceasta nu va dura și mai departe.

Ori-ce acțiune izolată, ori-ce politică separată a unei puteri poate să periclitizeze prospectele de pace. Guvernul nu e prea sanguinic când speră, că concertul european va asigura pacea! (Applause).

Balfour propune închiderea discuției ear' camera primește propunerea cu 166 voturi contra 73, declarându-se pe calea aceasta mulțumită cu deslușirile primite și cu politica guvernului.

Budgetul ministrului de externe a fost primit după aceasta, fără votare nominală.

DIN BUCOVINA

Ovrei și „Patria”.

Bukovinaer Rundschau dela 17 Iulie a. c. publică un remarcabil articol despre *Patria*, noul organ național din Bucovina.

El semnificativ acest articol, pentru că din el apare, că Ovrei se ofer, așa zicând, spre a face alianță cu Românii naționaliști, cari au inițiat noul curent și au întemeiat „*Patria*”. Ovrei sunt un factor puternic și în Bucovina, ca pretutindeni. Unii Nemți au domnit și domnesc cu ajutorul lor. Dacă azi își ofer serviciile *Românilor*, e că le recunoșc puterea, care cu timpul va fi tot mai mare. Românii din partea lor vor fi destul de prudenți, ca să știe, cum să se poarte în această situație schimbată a Ovriilor. Eată articolul din cuvânt în cuvânt:

În taină, dar' cu atât mai intensiv se poartă lupta contra gospodăriei boerștii de „*Români tineri*”, și apunerea „*Gazetei Bucovinei*”, în al cărei loc s'a înființat „*Patria*” este un semn îmbucurător al succesului obținut de partidul național-român.

„*Patria*” nu înseamnă jupuitură, ci o schimbare a sistemului din temelie. Nu titlul s'a schimbat, ci persoanele conducătoare au trebuit să se dea în lături, programul vechi, ucigașul poporului, s'a stins, partidul conservator al poporului a intrat în domnie; acestuia și țerii strigăm cu inimă sinceră și plină de bucurie „*Noroc bun*”. Ce a stat în puterile noastre am întrebuințat pentru înțepirea procesului cronic, și ne bucurăm sincer de rapidul și fericitul decurs al crizei tiptile. Acum s'a sfârșit definitiv cu politicieni de cablul lui *Mustataș, Lupul, Wolczinsky et tutti quanti*, ultimele, dar' nu cele mai capabile proptele ale ideii de alianță cu Polonii, triștii matadori pentru prostirea poporului și exploatarea țerii; un partid popular mare, conștient de ținta propusă, liber în cugetare a pus mâna pe cârmă; succesele acestei temeinice schimbări nu sunt departe.

De sigur va costa o muncă grea, până va succeda măturarea ramoliilor din toate posturile ereditare cu influență și din toate rangurile, cari totuși oferă posibilitatea de a pune pedeci mari lucrării naționale, și nu se poate aștepta, până-ce bătrâni, cari pe cum e cunoscut, posed o vieță tenace, vor închina odată de sine steagul. Nici nu e exclus periculul, că boierimea va întrebuința vechia boescărie arătându-se în aparență plină de către la noul partid, ca să poată conduce dinlăuntru mișcarea după voința proprie. Activitate neobosită și precauțiunea cea mai mare e imperios recerută.

Din fericire sunt între marii noștri proprietari încă destui bărbai, cărora nu le interzice starea a îmbrățișa din toată inima și cu toate puterile cauza poporului; partidul național-român nu e deci necesitat a renunța la cooperarea marelui proprietăți; împrejurarea aceasta favorabilă însă n'are voie a se duce la o recrutare fără lăure aminte prea fără scrupule a voluntarilor.

În mica noastră țarășoară personalitățile ne cunosc de tot bine, încât e posibil o ale-

gere foarte chibzuită, ca să nu se infurizeze stelnice în noul edificiu. Deci precauțiune și eazăși precauțiune!

„*Patria*” ca organ oficios al direcțiunei naționale străbătute deja a proclamat, să-ntelege, programatic principiul egalității îndreptățiri. Prin aceasta a dispărut ultima stavilă pentru procederea unită fără rezervă a *Ovriilor* cu *Românii*. Ideea de noi deja de mult propagată a unei alianțe defensive și ofensive cu Ovrii acum se poate intrupa și cu aceasta partidele naționale primesc conducerea în țeară.

Partidele populare, cari numai prin mijloace artificioase, adică nenaturale se pot despărți, stau în principiu aproape, și poporului i-se cuvine suveranitatea. Drepturi egale, datorii egale, lucrare egală condiționează aceleași scopuri; unde se prind contrastele rădăcină? Un comitet de acțiune politic al „*Românilor tineri*” ar putea săvârșă ușor și repede lucruri primicioase; acesta fără îndoială ar fi prevenit la jumătate de cale de Ovrei. Între Ruteni cari au făcut amare experiențe atât cu proprietarii mari feudali conservativi, cât și cu Polonii, cari căutau să se anine prin canalul Rutenilor tineri, există dorința lesne de priceput, a unei împăcări naționale, unei păci oneste. Pe terenul egalității îndreptățiri se află baza: în locul gâlcevei nesfârșite va domni unire în țeară.

Noi stăm în imperiu înaintea unei crize din cele mai grele; convulsiiile vehemente ale statului le vom gusta și noi compătîmind; oarele de durere să ne aflu uniți; nu se poate calcula de ce valoare poate fi o acțiune săvârșită la timp. De aceea repede și fără întârziare la lucru.

Notăm, că *Buk. Nachrichten*, asemenea organ ovreesc, a publicat un prim-articol favorabil noului curent din Bucovina.

Parlamentul maghiar.

Sedința din 21 Iulie n.

Nu se va lega compromisul ci se va continua cu obstrucția în dieta maghiară. Nu va fi pace ci război, pe moarte pe viață. Așa ne spun ultimele știri primite din Budapesta.

Contele Apponyi și câțiva adicți ai sei au avut o consultare cu Kossuthiști, în care s'a luat hotărârea comună și deobligătoare pentru ambele partide, a nu intra în nici un fel de compromis cu guvernul și partidul guvernamental.

Minimal ce-l cer aceste două partide este, ca poitul paragraf 16 să se dea de nou comisiunei judeciare a dietei pentru a-l dezbate și concipia a doua-ora astfel, ca să nu fie vătămător pentru libertatea de presă.

Partidul popular nici sub această condițiune nu e aplicat a sista lupta, ci a luat hotărârea a duce războiul mai departe contra guvernului, până la ultima consecință, chiar și atunci când celelalte partide opoziționale din dietă s'ar împăca cu guvernul.

Acesta era situația politică în Budapesta, eri, înainte de deschiderea ședinței camerei deputaților.

Ședința promitea a fi foarte sgomotoasă, de aceea deputații s'au adunat în număr aproape complet. Galerile asemenea erau îndesate de lume.

Se face tăcere și președintele dă cuvântul prim-ministrului Bánffy, care pe scurt roagă de nou casa să-și primească propunerea făcută eri, referitoare la *prolungirea ședințelor*.

Kossuth Ferencz, presidentul partidului independent, declară că densus și partidul seu nu primesc propunerea, pentru-că formează prima zală din acel lanț al dispozițiilor voluntice, cu care guvernul voește să îngrădească opoziția. Dar' opoziția nu merită această tratare din partea guvernului căci nu face alta decât își împlinește datorința cu calmitate și bună cuviință.

Abatele Molnár János respinge propunerea în numele partidului popular, pentru-că nu vede alta în ea decât represalii față de deputații din opoziție.

Contele Apponyi își desvoaltă părerea, că propunerea nu e corectă, și nu va duce la scop primirea ei, pentru-că nu asigură deloc o discuție mai netedă în dietă. Aici nu poate ajuta alta decât înțelegerea pacinică, — a zis Apponyi — în care nici un partid să nu fie dejosit, nici majoritatea dar' nici opoziția. Chestiunea ari o însemnată foarte inferioară pentru partidul liberal, — dar' pentru opoziție însemnată de presă e o chestiune de prima însemnată. Nu primește propunerea nici densus.

Contele Tisza István (fiul ganefului) răspunde celor trei oratori din opoziție și zice, că Apponyi nu cere alta decât aceea, ca majoritatea să deponă armele.

Dar' ce s'ar alege din responsabilitatea guvernului, pe care se bazează parlamentarismul, dacă o mică minoritate ar pute săli gu-

vernul să-și schimbe voința? Față de opoziție e foarte justă dar' propunerea ministrului preșident, ba sunt juste chiar și *dispozițiuni mai radicale*. Opoziția poate să aleagă — a zis tinerul conte — între obstrucție și controlă onestă. De va alege obstrucția, densus, contele, va lupta din toate puterile pentru a apăra — parlamentarismul.

Președintele suspendă ședința și deputații discută viu, în mici grupuri, cele întemplate. Toți sunt de părerea, că vorbirea lui Tisza a înăspriș și mai mult situația și acum nici vorbă nu va mai pute fi de — compromis.

Tot ieri, după amiază, membrii guvernului și președinții partidelor opoziționale din dietă s'au întrunit în conferență comună în palatul ministrului-preșident Bánffy, despre al cărei rezultat, la momentul scrierii acestor șire, nu avem nici o știre. Conferența se ține în scopul legării unei înțelegeri pacifice între guvern și opoziție. După vorbirea contelui Tisza, posibilitatea aflării unui punct de înțelegere pare a fi însă cu totul eschisă. De aceea, șefii partidelor opoziționale — se zice, că vor întreba mai întâiu, de se identifică ori ba guvernul cu vorbirea tinerului Tisza, și de va suna răspunsul, că da, atunci vor părăsi conferența și nici nu vor intra în pertractări cu guvernul.

În acest cas opoziția e hotărâtă a o duce cu obstrucția până la extrem, și a provoca chiar scandaluri în parlament.

Să-i ajute Dumnezeu!

Chestiuni școlare.

Institutul Pavelian de fete din Beiuș.

A) Școala civilă de fete.

Instrucțiune pentru începutul anului școlar 1897/98.

1. Înscrierile regulate în școala aceasta civilă de fete pe anul școlar 1897/98 se vor face în 6, 7, 8, 9 Septembrie; în 11 Septembrie vor fi examene corectoare și de suscepiune, în 12 va fi „invocarea spiritului sfânt”, în 13 citirea legilor, așezarea elevelor în clasă și în 14 prelegerile regulate. — Elevele, cari nu se vor prezenta în zilele acestea de înscriere, numai pe lângă suplice timbrate și bine motivate se vor primi ulterior cu învoirea autorităților școl. sup.

2. Pe anul viitor școlastic se vor deschide și clasele a III și a IV ale acestei școli civile, conform ordinațiunii din circularul excelentisimului domn Michail Pavel, Episcop gr.-cat. de Oradea-mare, cu datul din 7 Iulie 1896 ad. nr. 1524. — Se înseamnă, că elevele, cari voesc să se înscrie pe clasa a IV civilă a școlii acestei a-și înainta recursul direcțiunei cel mult până în 15 August.

3. Examen corector pot depune acele eleve, cari au obținut calculi nelindestulitori dela 1—3. — Elevele, cari sunt îndrumate la examen corector și voesc a-l și depune, sunt datoare a prezenta recursul direcțiunii până în 15 August.

4. Elevele, cari doresc a învâța pe cale privată, sunt datoare a se înscrie deodată cu cele regulate la începutul anului școlastic. Examenale private se fac cu finea anului școlastic. În toate celelalte cazuri trebuie să recurgă pentru concesiune. — Taxa examenelor private cu didactul împreună e 28 fl.

5. În clasa I civilă se vor primi acele eleve, cari au împlinit anul al 9-lea de etate și vor produce testimoniu școl. de pe clasa a IV elementară (poporală).

În lipsa unui astfel de testimoniu, primirea se face pe baza examenului de suscepiune. În tot cazul este de a se adevăra, că timpul dela anul al 6-lea până aci unde și cum l'a petrecut elevea.

Primirea pe clasa superioară (II, III, IV) se face pe baza testimonului de pe clasa premergătoare a ori-cărei școli de o categorie cu școala civilă.

6. La înscriere pe ori-care clasă pe lângă testimoniu școlastic se va mai produce: atestat de botez și de a doua vacinare.

7. Asupra primirii acelor eleve pe clasa I, cari au împlinit anul etății al 12-lea, va decide corpul profesional.

8. Didactul e 6 fl. la an și înscrierea e 2 fl. cu totul 8 fl., și se solvesc la înscriere.

Taxa pentru instrucțiune în limba franceză cu 2 ore la săptămână e un florin pe lună și solvirea se face sau deodată sau în două rate egale.

Elevele din internat mai au în fie care zi anumite oare de conservățiune română, maghiară, germană și franceză. Apoi se prepară la lecțiunile școlii sub conducerea și supraveghierea superiorității internatului.

10. Taxa pentru instrucțiune în fortepian e 3 fl. pe lună, primind separat trei ore la săptămână, și se solvesc la înscriere cel puțin pe o jumătate de an.

11. Elevele, cari doresc a fi primite în școala aceasta, sunt datoare a se prezenta la înscriere însoțite de părinți sau substituiții lor.

12. Deslușiri la recercări verbale sau scrise dă direcțiunea școliei.

B) Internatul de fete.

Înștiințare pentru anul școl. 1897/98.

1. Elevele internatului sunt sau stipendiste în întreg, sau stipendiste în jumătate sau solvente.

2. Excelența Sa înalt Preasfințitul domn Michail Pavel, episcop diecesan, a înființat 12 stipendii pentru elevele din internat.

3. La aceste stipendii pot concura în prima linie fetele orfane de preot din diecesa gr.-cat. de Oradea-mare; în internat nu pot fi decât fetele de religiunea gr.-cat.

4. Stipendistele, cari se bucură de stipendiu întreg, pentru proviziunea și instrucțiunea din internat nu solvesc nimic; elevele, cari au stipendiul numai în jumătate, solvesc 75 fl., ear' elevele solvente solvesc la an o sumă de 150 fl. v. a. în două sau cel mult 4 rate egale anticipative, adică în 1 Septembrie, 15 Noembrie, 1 Februarie și 15 Aprilie.

5. Elevele așezate în internat pentru sumele amănite primesc proviziunea întreagă, adică cuartir, întreținere corespunzătoare și bună, luminat, încălzit, spălat, instrucțiune specială în studiu, în declamări, în cânt, în dans, în diferite desterități, în lucruri de mână, economie casnică, în fie-care zi anumite oare instrucțiune conservativă în limba română, maghiară, germană, și la dorința expresă și din limba franceză; distracțiune corespunzătoare, — apoi uniformă, care constă dintr'o haină, 2 șurte în forma unei haine, o pălărie de iarnă și una de vară și manta de iarnă. Didactul pentru școalele elementare pe an e 2 fl. 95 cr.

Spesele pentru cărțile trebuincioase, materialul de scris, de desemn, de lucru de mână etc. nu sunt cuprinse în suma sus amintită de 75 fl. respective 150 fl., ci despre acoperirea acestora trebuie să se îngrijească părinții sau tutorii.

6. În internat se primesc eleve de I—IV clasă a școlii civile și eleve de I—IV clasă a școlilor elementare populare. Elevele școlii civile vor cerceta școala civilă publică împreună cu internat, ear' elevele școlii populare vor cerceta școala elementară poporală de stat din loc.

7. Elevele, cari voesc să fie primite în internat, ori ca stipendiste, ori ca solvente, au să-și înainteze petițiunile pentru primire la venerabilul ordinariat diecesan gr.-cat. din Oradea-mare până în 10 August a. c. — Petițiunile sunt de a se instrui: 1. cu carte de botez, 2. testimoniu școlastic, 3. atestat medical despre sănătate, 4. atestat de revaccinare; doritoarele de a obține stipendiu vor acude și un atestat comunal despre poziția și starea materială a lor, eventual a părinților lor.

8. Elevele primite au să aducă cu sine: Schimburi și fuste, 6 din fiecare, din fuste 2 să fie din barchet, barem 6 ciorapi de culoare închisă, 1 ploier, cel puțin 2 perechi de încălțăminte nouă și superindumentele de lipsă cu manta de vară în culoare vână. — O saltea (strolsack) 210 cm. lungă, 100 cm. lată, o plapomă de acoperit, 2 perini, 4 fețe albe de perină, 3 sarvete, 4 ștergare, 2 pepeni, unul des și altul rar, perie de dinți, de haine, de ghețe, săpun.

9. Elevele să aducă cu sine conscrierea tuturor obiectelor și uneltelor trebuincioase în două exemplare.

10. În fine cu provocare la dispozițiunea veneratului ordinariat de sub 1815/96 se atrage atențiunea părinților și a tutorilor acelor eleve stipendiste, cari au fost stipendiate condiționat, să nu întârzie a-și prezenta din nou petițiunile la veneratul ordinariat diecesan pe timpul hotărât. Direcțiunea.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 151) vorbește despre împăcarea independenților din dieta maghiară și constată că: „dintre toate partidele maghiare, singura care ține cu consecuență la ținta ei, este numai „partida poporală”; numai această partidă nu voește să audă de compromis, și conducătorul ei contele Zichy, să fi zis: „acum trebuie să bem paharul până la fund”, și că nici retragerea șului 16, nu-i va face să cedeze în lupta de-a răsturna sistemul actual de guvernare”.

*

Dreptatea (147) publică un articol intitulat „*Românii lui Bánffy*” în care se zice despre „*teroriștii nedesciplinați*” că: „dacă Bánffy ar plăti serviciul lor, n'ar fi putut și n'ar pute să servească mai bine pentru simbră lor interesului liberalismului șovinistilor.

A provoca criza în vremurile cele mai grele, a învârbii pe cei bătrâni, a băga discordie și disgust în tinerime, a calumnia, a fujura și a se revolta în contra ori-cărei discipline, într'adever nimănui nu-i convine, nimănui nu i-a fost în interes, decât lui Bánffy și sate-lilor sei”.

— P.P.P.

Atragem atențiunea p. t. abonentilor noștri, cari nu și-au renoit abonamentul expirat deja cu 1 Iulie st. v., să se grăbească a-l renoi, ca să nu fim siliți a le sista expedarea ziarului.

CRONICĂ

Sibiu, 22 Iulie n. 1897.

Oficeri pedepșiți. Nu de mult s'a întemplat în *Arad*, că doi sublocotenenti dela husari s'au sfidat foarte aspru la cărți. Ajunsă afacerea la forurile militare compete, unul dintre eroii de gură a fost pus în rezervă, celalalt a fost degradat la soldat simplu și transferat la un regiment din Galiția. Acum aspra pedeapsă s'a ameliorat într'atât, că locotenentului degradat i-s'a permis să iasă definitiv din miliție.

Munca de opt oare. O măsură foarte liberală a luat căpitanul orașensc din Petersburg. A dat o ordinațiune, prin care introduce *munca de opt ore* pe seama lucrătorilor și lucrătoarelor în vîrstă de 12—15 ani, din prăvăliile de modă și din atelierele de salou. Dar' nici în acest restimp nu-i permis stăpînilor să ceară o muncă neîntreruptă de peste 4 ceasuri. Ordinațiunea interzice cu deservire celor de etatea amintită munca în vreme de noapte.

Regiment iubilant. Regimentul 25 de infanterie, staționat în *Logan*, își va sărbă la 27 August n. cu mare alaiu aniversarul al 25-lea. Din prilejul festiv se scrie o bogată istorie a regimentului.

Catastrofa din Laibach. În ultima ședință a consiliului comunal primarilor Laibachului a enunțat, că pîn' acum 36 de proprietari de casă s'au înscinat ca păgubiți de cutremur; pagubele dau în sumă totală 125.000 fl. 41 cr. Cum în *Laibach* sînt 1400 case, întreaga pagubă ar fi de vre-o 485.117 fl. De fapt însă pagubele trec cu mult acest număr, deoarece-ce daunele mari îndurate de biserici și edificii publice nu s'a socotite aici. Consiliul comunal plănuește ridicarea unui observator de cutremure. În acest scop profesorul *Bellar* a plecat la *Padua*, să studieze observatorul de acolo.

Universitate feministă. În *Tokio*, Iaponia, se va întemeia în curînd o universitate pentru femei. Ideea e a savantului iaponez Niso Narusse, care un an întreg s'a ocupat cu prelucrarea planului, pe care l'a espus de curînd unei întruniri publice din Osaka. Întrunirea, la care au asistat și cei mai înalți funcționari ai curții și ai statului, a aprobat planul și i-a recunoscut necesitatea. Cheltuielile se vor acoperi prin colecte publice, sprijinite de stat. Planul a fost plăcut primit și de părechea imperială iaponeză.

Dare pe bicicletă. Camera italiană a primit en bloc proiectul dării pe bicicletă. Conform proiectului, pentru biciclel de o persoană ar fi a se plăti 10 lire, pentru biciclel de 2 persoane 15 lire. Noua dare ar aduce statului italian 6 milioane lire anual.

Războiul din Cuba. Știri oficiale din *Monilla* vestesc, că trupele spaniole au bătut în mai multe rînduri pe insurgenți și pe comandantul acestora, *Agrunald* i-au rănit. În ultima încercare au căzut 33 insurgenți.

Uoigașii cîntăreței Simon Anna. Alături s'a început la tribunalul din *Filipopol* pertractarea finală în procesul intentat uoigașilor cîntăreței Simon Anna. Fostul căpitan de gardă și adjutant domnesc *Boicev*, fostul căpitan de poliție *Novelich*, și fostul gendarm euestru *Bogdan Wasiliew* sînt acușați de comiterea crimei, ear' fratele căpitanului *Boicev*, Nicola, comptoirist, e acusat de participare la crimă. Actul de acuză e foarte lung și *sdrăbitor*. Ca un moment interesant se relevă faptul, că uoigașul *Boicev* a adresat din temniță o scrisoare prinsecei bulgare, în care o ruga să-l scape. „*Un singur cuvînt al Maiestății Tale; spune, că atunci seara, când s'a întemplat omorul, eu am fost la curte*” — așa scrie *Boicev*. Scrisoarea a fost însă priusă înainte de-a ajunge la destinație. La pertractare sînt citați 64 martori.

Procesul otrăvitoarelor din Hod-M. Vászárhely se apropie de sfîrșit. Luni și-a rostit procurorul vorbirea de acuză, ear' Marți s'au început pledoăriile apărătorilor. Procurorul ridică acuză contra moașei *Jäger Mări* pentru ucidere în trei cazuri, în unul ca instigatoare, în unul ca complice și în unul ca complice la încercare de omor, cerînd asupra ei ca pedeapsă cumulativă moarte prin streang. Tot moarte prin streang cere și față de *Czordás Lidi*, pentru patru ucidări; între victime a fost și mamă-sa. Pentru *Varga Lidi* și *Szappanos Ludi*, cere de asemenea pedeapsă cu moarte, *Varga Lidi* pentru un omor, ear' *Szappanos Ludi* pentru două omoruri. Pe *Gulyás Sámuel* îl presintă ca complice la otrăvirea lui *Kóti*, dar' luînd în considerare momentele atenuante, cere pentru el civenția predeapsă de închisoare. Închisoare pe viață cere față de *Horvath János jun.*, care a otrăvit pe mamă-sa și contra căruia există grave bănuieli, că a mai otrăvit și alți patru

...societății pe acțiuni
POGRAFIA“,
...strada Poplăcii, 15.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

**TABLOUL
CONDAMNĂȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.**
Preț 2 fl.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

**TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.**
În mărime 33×50 cm.
Cu preț de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin poștă fl. 1.70.

Nr. 108/897 közgb.

[1625] 2—2

Concurs.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu publică, că sînt de a se conferi deocamdată pe anul școlar 1897/98 3 stipendii și anume unul de 600 fl. și două de câte 100 fl. la elevi dela vre-o școală specială de economie din patrie. La stipendiul de 600 fl. pot concura numai atari competenți, cari voesc să frecventeze academia agricolă din Magyar-Ovár, ear' la cele de câte 100 fl. cari voesc să frecventeze școala agricolă din Mediaș sau altă școală agricolă din patrie. Asemnarea stipendiilor conferite se face numai după producerea documentului despre primire în institutul numit.

Concurenții, cari în tot cazul trebuie să aparțină acestui comitat, au să-și substearnă rugărilor provăzute cu documentele despre studiile lor practice și teoretice și despre indigenat până în 15 August st. n. la 2 ore p. m. la vi ecomitele comitatului Sibiu, ca president al comisiunii economice.

Sibiu, în 13 Iulie n. 1897.

Reissenberger m. p.,
vicecomite.

Două cărți folositoare

pentru țăranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

**INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ**
compus de
cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Preț 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Preț 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. se trimite francat pentru 25 cr.

Librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului **Dr. Weigand** despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. „Volkshitteratur“, cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
4. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă fl. 2.80
7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă fl. 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaților de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni.

La Librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.